

Kornveis Ignác

Ez az apám, Kornveis Ignác katonaként Belgrádban, 1917-ben.

Apám 1882-ben született Nagyváradon, ami akkor Magyarországhoz tartozott. Ugyanott született, ahol én. Évekkel később ellátogattam a szülővárosomba a férjemmel. Akkor már Romániához tartozott. Nagyon szép és érdekes kisváros volt sok emlékművel és parkkal. Nem tudom, milyen iskolába járt apám, csak azt tudom, hogy kereskedő volt, árukat adott el és a szállítmányozásban is dolgozott. Külföldön is kereskedett.

A szüleim 1921-ben házasodtak össze. Apám magyar katonaként jött Belgrádba [az I. világháború alatt]. A harctéren meglőtték a karját, kórházba került, és amikor elengedték a kórházból, sétálni ment egy magyar barátjával egy parkba, arrafelé, amerre anyám lakott. Anyám a barátnőivel a parkban varrogatott, és magyarul beszélgettek. Apám odament hozzá, bemutatkozott, beszélgetni kezdtek, és hamarosan jó barátok lettek. Apám akkor már nős volt, de beleszeretett anyámba, megkérte a kezét, és visszament Nagyváradra, hogy elváljon a feleségétől, akitől két fia volt.

Összeházasodtak, és anyám befogadta apám két fiát -- Lacit és Antalt. Tanoncok voltak, és az anyjuk nem haragudott meg, mert anyagi érdekből kötöttek házasságot apámmal. Elköltözött egy másik faluba, de kapcsolatban maradt a két fiával és az anyámmal is. A fiúk még a második világháború előtt Izraelbe [akkor: Palesztina; Izrael állam 1948-ban alakult meg. -- A szerk.] mentek, és ott alapítottak családot.

Anyám Nagyváradra ment apámmal, aztán Belgrádba költöztünk. Apám dolgozni kezdett. Amennyire emlékszem, nem ment neki valami jól, aztán beteg lett a szívével. Nem sokkal utána meghalt. Kicsi voltam, amikor meghalt, 1929-ben.